

вото, въ непрѣривността на работата. Нашиятъ умъ трѣбва постоянно да бѣде свързанъ съ онзи висшъ съзнателенъ свѣтъ надъ насъ. Каквото и да работимъ каквото и занятие да имаме, въ каквито условия на земята и да сме, всѣкога трѣбва да бждемъ свързани съ онзи разуменъ невидимъ свѣтъ, който съдържа Духътъ въ себе си. Ние трѣбва да бждемъ свързани съ Божията Любовь, съ Божията Истина, съ Божията Мѣдрость, каквото и да правимъ: ядемъ ли, работимъ ли, спимъ ли, копаемъ ли, пишемъ — всѣкога и въ всичко да влагаме Божественото. Вложимъ ли Го, ще имаме Божието благоволение. Не Го ли вложимъ, може да изпълнимъ и най-хубавитѣ работи, пакъ нѣма да имаме Божието благоволение. Богъ гледа на това, кой какъ изпълнява работата.

Сега, азъ вѣрвамъ, че сестритѣ замазаха добръ кухнитѣ си. Азъ се радвамъ на това. Отгорѣ погледнаха благосклонно, пъкъ и врѣмето бѣше чудесно. Невидимиятъ свѣтъ отгорѣ казва: „Ако така си мажете и стаитѣ отвѣтрѣ, всѣкога свѣтло ще ви бѣде. Небето ще бѣде свѣтло, чисто, слънцето ще грѣе. Любовта ще дойде, Истината ще дойде и свобода ще дойде. Тѣй казватъ отъ невидимия свѣтъ Тѣ се зарадваха. и вие се зарадвахте. Много отъ братята казваха: много добръ направи учителътъ, дѣто застави